

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Ludolphus inter Saxones nobilitate præstans, ex eadem Ædekindi stirpe prognatus est: filius, an ex fratre Æwalberti nepos aut fratruelis, nonnulli relinquunt incertum: sed compertum est, hūc Brunonis, qui frater erat Æwalberti, filium: Ex eiusdem, inquiunt annales, Saxonica gentis stirpe vir nobilis & permagnificus est egressus, nomine Ludolphus: qui & ipse Romā religionis gratia profectus, S. Papæ Innocentijs reliquias inde adduxit. Crediderim, Saxones ea etate iam subditos religioni, paruisse pontificibus, nec ducis alicuius tulisse imperium: vsque ad aliquot sequentes ex hac linea principes. Sed tamen tradunt nonnulli, hūc fuisse qui dominaretur vltra Visurgum in oriē tali Saxonia, quæ nunc sola nomē retinēs, Saxonia dicitur: nā Æstphalia citra Visurgū, diuisum habet vocabulū, ab occiduo ductū. Accepit autē Ludolphus vxorē Odam, filiam principis de orientali Francia, quam nunc vocant Franconiam: ex qua tulit filios, de quibus infra memorabimus. Circa huius autem prima vel nonissima patris eius tempora, illam Ecclesiarum Bremensis & Hāburgensis vniōē factā cōperimus, agente Ludouico Germanorū rege, qui Ansgarium iam sede sua pulsum, & diu in Ramsola exulantē, primum fecit in Bremensē vacantē assumi ecclesiam: deindē etiā apud Nicolaum summū pontificē missis oratoribus perfecit vt ecclesiæ vnirentur: quod plenius in Metropoli signauimus. Sed quoniam Saxonie res per hæc tempora sunt obscuriores, propter incuriam scribentium: Ludouici Germanie regis, qui tum etiam Saxoniam, etsi principatu non administraret, quadā tamen superioritate illi superintēdit, exequamur: nam pōtificates eius arbitratu

per Saxoniam sumebantur: quod in Ebone Rhemenſi, & in optimo patre Anſgario declarabat deſideratum exitus. Indè proueniſſe veriſimile eſt, neminem per eam aetatem Saxonia principem libera poteſtate dominatum. Quo etiam tempore beatiſſimus pater Anſgarius, latiſſimam ſue ditionis prouinciam obiens, diſſeminabat ſtrenuè verbum vitæ, inter pericula terra marique denſa: nihil aliud queritās, quàm vt martyr Deo conſecretur. Normanni verò & Dani, ſue iſdem, ſue nationi promiſcua, (res enim in obſcuro eſt, quidd illa aetate mari plurimum nauigantes uſi ſunt Dani cum Norwagijs) in littore Galliarum ſedes ſibi per arma quaſi erunt. Sed Ludouico Germanorum regi plurimus labor fuit ad nationes in circuitu perdomandas: Conſlitit & andalis ad Oceanum demorantibus: Acie militum in Bohemos, eiſdem lingua & nationis homines, quanuis prouincia diuiſos. Normānos verò, etſi Franciam incurſauerint, ita retudit, vt aetate ſua ab prouincijs Germaniae manus continerent. Interim verò Ludolphus Saxonia princeps, ex coniuge quam tenebat, filia ducis in orientali Francia, quam prouinciam ſcriptores designando variant: Alij eam Franciam orientalem vocant, quæ omnibus Francis origo eſt, nunc per iniuriam appellata Franconia. Alij designant Auſtrāſiam, hoc eſt, Metenſem prouinciam: quæ reliquæ Franciæ eſt orientalis. Ex ea autem coniuge filios accepit Ottonē, Brunonem, Tanquardum, & quatuor filias: quarum primæ tres Chriſto conſecrantur moniales, abbatiffæ poſt inuicem in Gandersheym: quod pater fundauit monaſterium: quartam duxit Ludouicus rex Franciæ. Vnde facile datur cōiūci, nō vile fuiſſe nomen his ducibus, quorum aſſinitates reges queritabant.